

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXCIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

et Infit. ut bono iudicio
 acerer uis copulatio
 nis coacta, na nolent
 ier. s. si metu, si quod
 maxime p. Alex. in l. 1.
 et dictus Ioannes tenet
 ab eo illatis dicto
 officialibus ad effectum
 ratione cōtra cū fortiter
 ruenit contradictio illa
 que faciunt que de
 ed solū uis compulsi
 gata fuit ex post facto
 factā ad maliario officio
 cōtinenti post metum
 Ioannis, ut est tenet
 bentes, in l. 1. c. q. m. q.
 ta fuit ex restitutione
 quas dictus Ioannes tenet
 us ergo ex praedictis
 obstat id. qd allegat
 latis ad effectū cōtra
 maliario ipse Ioannes
 & famo/us latio, & c.
 & furcarū puniendū
 de homici. in l. 1. c. q. m. q.
 e. Quia hæc tollunt
 is uiolenti cōtra
 nā nō pōt dici iudic
 latio, & maxime tenet
 l. capitaliū. s. creatura
 tur, qd dicitur latio
 ditur homines in necesse
 famo/us, g. talis punit
 & solitus est talia p
 nō possunt impuniti
 eterea i. assassini est
 t ad interficiendū, nec
 cerit, siue nō, ut in l. 1.
 ocl. omnes, & Bar. in
 de iniuriis, & hoc etia
 est, ergo ad calum
 is infertur, qd cōtra
 nō dicitur aggrauari
 nō cōmissum, ex quo
 mmissiōe, p. prout
 aggrauari dicitur
 Bal. in auth. sed nouo
 ad homicidia ad equo
 Ducis Ferraria, & sic
 onia, dico de illis cōtra
 esse, ex quo p. iudic
 & bannis absolutus, ut
 & melius est cōtra
 andū detur, nā de cōtra
 quisquis, & absolutus
 & cognosci, & procedi
 a. & l. i. cui, s. in d. e.
 illis homicidiis factis
 cōmissa, uidelicet
 e habentur in d. a. u. t.
 men committuntur
 crimem eiusdem generis
 ut aliud furtum, resp
 homicidium ad effectum
 nam delicti committunt
 auat crimē alterius generis
 mmissis, ut colligitur
 sed nouo iure, qd p.
 crassatores. Præter

potest non obstante iuramento illum accusare.
 16 Occisus principaliter bannitum, & rebellem, si in actu occisionis occasionaliter occidat alium non bannitum, & comprehensum in pace, siue tregua inuicem facta, non debet ex hoc occisor puniri, neque pacem, seu treguam rupisse dicitur.
 17 Maxime si ille non bannitus erat socius, & defensor banniti.
 18 Pacem, seu treguam non rumpit, qui filiam aduersarij rapuit, uel uxorem adulterauit.
 19 Bannitum occidens si ante, uel post occisionem cum armis reperitur, non debet ex delatione armorum puniri.
 20 Occidens mulierem bannitam pregnantem non est de homicidio uecuris puniendus.
 21 De pace, seu tregua rupta ad hoc, ut quis teneatur, & possit criminaliter puniri, requiritur, ut offendens fuerit in dolo, & animo se ulciscendi offendere.
 22 Offendens, seu occidens bannitum etiam non ritè non dicitur esse in dolo.
 23 Etiam si in actu occisionis socium banniti non bannitum offenderet, & occideret.
 24 Maxime si banniti defensionem suscepisset.
 25 Pax, seu tregua propter incertitudinem rupta dici non debet, quando plures in rixa tam de comprehensis, quam de nō comprehensis in pace, uel tregua aderant, & incertum sit, à quo uulnus, uel homicidium fuerit illatum, & perpetratum.
 26 Pluribus aliquem uulnerantibus, quos omnes uulnerasse constat, etiam si unum tantum mortale sit uulnus, tamē omnes de occiso tenentur, secus si unicum uulnus fuisse illatū, & nesciretur à quo, tunc n. nullus propter incertitudinem esse puniendus; At si constaret, quis uulnerasset, ille tantum puniretur.
 27 Banniti nec actiue, nec passiuè sub tregua comprehensū dicuntur, maxime quando nominatim uerbis expressis non sunt comprehensū, & ideo ex eorum facto tregua non rumpitur.
 28 Quando de tregua rupta ad promissam penam quis non ex facto suo, sed alieno cōuenit, de delicto per probationes ueras, & legitimas constare debet, neque sufficium probationes, seu confessiones fictæ, & improprie.
 29 Confessio procuratoris est ficta domini confessio, neque domino nocet in alio iudicio.
 30 Confessio facta cum certa qualitate sub una, & eadem oratione, uel sub uno tantum capitulo debet uel tota recipi, uel tota excludi, non autem pro parte recipi, & pro parte excludi, & quomodo hoc procedat.
 31 Confessio procuratoris ad hoc, ut domino nocet, debet esse facta de speciali mandato.
 32 Acta facta in alio territorio inter diuersas personas, & ad aliū finem non faciunt fidem in alio iudicio, & ad alium finem.
 33 Tollerantia banniti in loco, à quo fuit bannitus, quando, & quomodo proficit bannito.
 34 Banniti notoriè, & per publicū proclama interficiēs excusatur, et si secundū statutū non esset in libro bannitorum descriptus.
 35 De eodem crimine potest iterum procedi, & damnari intendendo altam qualitatem, & penam.
 36 Item procedendo ad penam ordinariam, in qua ille primo non fuerat damnatus.
 37 Insultare, Admenare cum armis, & scindeue uestimenta non est offendere personaliter, nec in personam.
 38 Tregue uerba continentia penam sunt uerè, strictè, & propriè intelligenda.

S V M M A E.
 Acta facta in iudicio rem notoriam faciunt.
 Delicti notorio ad condemnationem proceditur, etiam si in iura, & solemnitate procedendi peccatum esset.
 Banniti in loco, à quo fuerant banniti, & habentes facultatem de stando in eo loco, non possunt impunè offendi.
 Delictum, nu. 33.
 Banniti in territorio bannientis non possunt impunè offendi.
 Delictum, nu. 34.
 Banniti in iure cōtra non est permissa, sed ex forma facta, & quatenus in statuto promissum reperitur.
 Delictum delictio lapsus non est querendum, nec condemnandum, sed prima sententia standum.
 Delictum, nu. 36. & 37.
 Banniti etiam ut rebelles si sint in instrumento tregue, & promissum iurata de non offendendo comprehensū, non possunt impunè offendi, quin contravenientes penam promissam incurant; Contrarium. 11. & 38.
 Delictum, quod quis habet ex suo contractu, potentius est iure, quod promittitur a lege, uel statuto habetur.
 Banniti ad hoc, ut possint impunè offendi, debet esse bannitus, & conuictus ex ueris, & directis probationibus, non autem ex falsis, & ex contumacia.
 Delictum, quod quis offendi, & iniuriari dicitur.
 Banniti occidens, qui impunè offendi, et iterfici poterat, pacem, seu treguam ruptam non rumpit, siue post pacem, & treguam fuerit bannitus, siue tempore facta pacis, & tregue, & in instrumento facta fuerit expressè, & nominatim comprehensū;
 Banniti rebellem, & hostem patriæ posse impunè offendi, & occidi in bono publico principaliter est fundatum.
 Banniti publica per pactum etiam iuratum non derogatur.
 Banniti interficiens, què nō offendere cū iuramento promississet, in foro conscientie peccat, at si nō offendere cū iuramento non promississet, etiam in foro conscientie premium consequi debet.
 Banniti promittens cum iuramento non accusare offendentem

E P I T O M E.

PACE, seu tregua iter aliquos inuicè de se nō offendendo et cū iuramento facta, quorū aliq ex una parte nō expressè, & nominatim, sed uerbis gñalibus tñ cōprehensū in tregua, & pace bāniti erant, & rebelles, poteratq; de iure ex sententiā eos lata offendi, & occidi, si aduersarij in pace, seu tregua cōprehensū illos bānitos occisuri ad locū aliqñ accedat, & eos interficiat, & cū eis aliū non bānitiū expressè in pace, seu tregua cōprehensū, qui bannitorum erat socius, & defensor, hi pacem, seu treguam non rupisse, neque penam promissam incurrisse dicuntur.

CONSI-